

Sygn. akt VU 1952/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku K. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 listopada 2012 r. i 28 listopada 2012 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 9 listopada 2012 r. i 28 listopada 2012 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy K. T. prawo do emerytury od dnia 01 października 2012 roku.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 09 listopada 2012 r. odmówił K. T. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów emerytalnych świadectwie pracy określić rodzaj pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, podać

stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra oraz wskazać okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem organu rentowego K. T. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ na dzień 01 stycznia 1999 r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych 15 lat takich okresów, a ponadto także nie osiągnął 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego; udowodnił 22 lata, 10 miesięcy i 23 dni takich okresów.

Poza tym organ rentowy nie uznał okresów pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym od 03 lipca 1965 r. do 23 października 1968 r. i od 17 października 1970 r. do 04 lipca 1972 r., ponieważ nie przedłożył zaświadczeń poświadczających zameldowanie świadków w miejscowości M. w w/w okresach. Nie uznał także okresu pracy w szczególnych warunkach od 13 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1998 r. w Miejskim Zakładzie (...) w C. na podstawie świadectwa pracy z dnia 12 marca 1999 r., ponieważ nie określono charakteru pracy zgodnie z wykazem, działem i pozycją rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowisko nie zostało określone zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego. Z przedłożonych kartotek zarobkowych i angaży nie wynika, że praca wykonywana była stale w szczególnych warunkach.

Ponownie organ rentowy decyzję odmowną wydał w dniu 28 listopada 2012 r., wskazując w jej uzasadnieniu już tylko jedną przyczynę odmowy, a mianowicie nadal wskazany w poprzedniej decyzji brak wymaganych 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nadal nie uznał wskazanego w decyzji z dnia 08 listopada 2012 r. okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu tej decyzji.

Od obu wskazanych decyzji odwołanie złożył K. T..

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. T. urodził się (...)r.

Wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999 r. ogólnie udowodnił 25 lat okresów składkowych i uzupełniających, wiek 60 lat osiągnął w dniu (...) Na dzień 01 stycznia 1999 r. organ rentowy nie uznał za udowodniony żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy nie zaliczył do okresu wykonywania prac w szczególnych warunkach pracy wnioskodawcy od 13 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1998 r. w Miejskim Zakładzie (...) w C. na podstawie świadectwa pracy z dnia 12 marca 1999 r., ponieważ nie określono charakteru pracy zgodnie z wykazem, działem i pozycją rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowisko nie zostało określone zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego. Z przedłożonych kartotek zarobkowych i angaży nie wynika, że praca wykonywana była stale w szczególnych warunkach. We wskazanych okresach K. T. wykonywał prace dekararskie, przejściowo od 01 maja 1992 r. do października 1995 r. dodatkowo brukarza, przy czym poczynając od 15 października 1991 r. w sezonie jesienno-zimowym, w czasie od października do kwietnia następnego roku wykonywał pracę palacza kotłów c.o. W czasie tego zatrudnienia, w krótkich okresach, od 01 czerwca 1996 r. do 30 września 1996 r. (4 miesiące), od 01 czerwca 1997 r. do 30 września 1997 r. (4 miesiące) ubezpieczony wykonywał pracę murarza, a w czasie od 01 maja 1998 r. do 30 września 1998 r. (5 miesięcy) wykonywał pracę dozorca – portiera.

dowód: akta rentowe wnioskodawcy; w szczególności kserokopie zawartych w nich

kartotek, angaży i umów o pracę, k. 21 – 40.

K. T. wykonywał typowe dla prac dekarских prace polegające na zagotowaniu lepiku, jego przetransportowaniu na dach, rozłożeniu papy na dachu, następnie rozprowadzeniu na tej papie zagotowanego lepiku. Prace te wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W sezonie jesienno-zimowym wnioskodawca wykonywał w należących do pracodawcy kotłowniach prace palacza niezautomatyzowanych palaczy kotłów parowych i wodnych typu przemysłowego.

dowód: zeznania świadków: W. M., k. 24v.,

Z. N., k. 24v.,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 25,

świadcstwo pracy w szczególnych, k. 127 akt rentowych.

W okresie od 05 lipca 1972 r. do 08 listopada 1977 r. K. T. wykonywał w (...)w C., filia w G., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę traktorzysty.

dowód: zeznania świadków: J. S., k. 24.v. – 25,

Z. S., k. 25,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 25,

świadcstwo pracy z dnia 16 listopada 1987 r., k. 15 akt rentowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

W sprawie bezsporny był fakt, iż w dacie wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, w dniu (...) osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz rozwiązał stosunek pracy.

Istota sprawy sprowadziła się do ustalenia, czy w okresie od 13 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1998 r. K. T. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu wymienionych wyżej przepisów, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał uzasadnia wnioszek, że wnioskodawca wykonywał przede wszystkim prace dekararskie, a w okresach jesienno-zimowych prace palacze kotłów c.o.

Prace dekararskie są wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykazie A, Dział V, poz. 9. Także wykonywana przez niego równolegle z pracami dekararskimi praca brukarza jest wymieniona w wykazie A, Dział IX, poz. 6. W świetle zebranego w sprawie materiału wnioskodawca wykonywał także wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 1 prace nie zautomatyzowane palaczy kotłów parowych i wodnych typu przemysłowego. Wszystkie wymienione wyżej prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie tylko zatem w świetle wskazanej w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji treści świadectwa pracy z dnia 12 marca 1999 r., wskazującego w punkcie 8, że K. T. wykonywał prace w szczególnych warunkach od 13 stycznia 1986 r. do 31 maja 1997 r. od 01 października 1997 r. do 30 kwietnia 1998 r. ale także z angaży, świadectw i umów o pracę wnioskodawcy, bezpośrednich dowodów wykonywania pracy, a także ze zbieżnych w swej treści zeznań świadków i wyjaśnień K. T. wynika, iż ubezpieczony w spornych okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w szczególnych warunkach.

Niespornie w okresie od 05 lipca 1972 r., do 08 listopada 1977 r. K. T. był pracownikiem (...) w C., gdzie wykonywał pracę traktorzysty. W świetle świadectwa pracy z dnia 16 listopada 1987 r., zeznań świadków i wyjaśnień wnioskodawcy, ubezpieczony we wskazanym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wymienione w wykazie A, Dział VIII, poz. 3 prace kierowców ciągników.

Uwzględniając powyższe rozważania należy stwierdzić, iż wnioskodawca wykazał wymagane 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach i tym samym jego odwołanie jest uzasadnione.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i orzekł co do istoty sprawy.